

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 7

December 2006

*Daj Boh šťastia všetkým farníkom
cez Vianoce i v novom roku.*

**Ďakujeme ti, Pane Ježišu,
že si k nám prišiel.**

Vianočné zvony

Prešlo už obdobie adventu, obdobie očakávania a príprav na Vianoce. Nie iba prípravy po materiálnej stránke, ale opravdivé očakávanie a príprava, ako hľasal sv. Ján Krstiteľ: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky.“

/ Mk 1, 3/

Adventné dni boli pre nás nielen obdobím horúckovitých nákupov, neustáleho zhonu, ale predovšetkým radostným očakávaním veľkej nádeje, nádeje na príchod Spasiteľa Ježiša Krista. Každého z nás sa dotýka zvláštna, opakujúca sa a predsa vždy nová atmosféra Vianoc.

Pohľad na bohato vyzdobený stromček, zaplavený množstvom svetiel, rozžiari oči nielen detí. Je akoby magnet a vytvára zvláštnu atmosféru plnú pokoja a vzájomnej úcty a lásky. Aj zvony, a to nielen v mestách, dedinách, ale aj v maličkých osadách i v kaplnkách na samote svojím hlasom spestrujú všedný deň a deň sviatočný urobia slávnostnejším. Krásne znejú v noc najsvätejšiu, noc vianočnú. Vtedy majú zvony najkrajší hlas v roku. Vyjadrujú radosť z príchodu Mesiáša. Tešia sa z lásky medzi ľuďmi, zvelebujú pokoj, posilňujú nádej. Svojím hlasom chcú pripomenúť opravdivé tajomstvo Vianoc, ako to píše vo vianočnej legende americký spisovateľ R. M. Aldena.

V chráme, prikrytom bielym snehom, boli zvony, ktoré bolo počuť len vo svätú noc, aj to len vtedy, keď niekto položil na oltár pravý, nefalšovaný dar Božiemu Dieťaťu. Hoci každoročne sa na polnočnú omšu hnuli ľudia pred oltár, zvony mlčali. Raz zatúžili počuť ich hlahol i dvaja chudobní chlapci. Cestou, ktorá bola dlhá a ťažká, sa stretli so starenkou, ktorá bola premrznutá a nevládna. Ich dobré srdce im nedovolilo obísť ju, hoci sa veľmi ponáhľali. Báli sa, že nestihnú vianočnú slávnosť. Napriek tomu starší brat zostal so starenkou a mladšieho poslal s nepatrným peniažkom, ktorý mal odovzdať ako vianočný dar.

Chrám bol preplnený. Ba aj sám kráľ priniesol svoju zlatú korunu na oltár. Zvony však mlčali. Ľudia boli sklamaní, že opäť nezaznie hlahol zvonov. Vtedy prišiel k oltáru uzímený chlapec, ktorý potichu, akoby ukradomky položil drobnú mincu. A ticho prerušilo slávnostné vyzváňanie zvonov....

Obdarovať z čistej lásky a samozrejme aj prijívať dary z tohto podnetu je jedno z najhlbších vianočných posolstiev. Ale tomuto umeniu sa treba učiť. Opravdivé Vianoce vyžadujú čisté dary a tie zase čisté srdcia.

M. Bušíková

O č a k á v a m e

- Narodenie Pána Ježiša, Vianoce
- Koledníkov Dobrej Noviny
- Jasličkovú slávnosť
- Nový rok

Nemám čas na modlitbu

V 6. časti príspevku p. Rolincovej „Duchovné vedenie detí“ bol citát sestry Lucie z Fatimy: „Môže nám chýbať čas na všetko, ale nikdy nie na modlitbu.“ V dnešnej hektickej dobe sme však niekedy extrémne vyťažení. Večer padneme do postele, a to ešte vôbec neurobíme všetko, čo sa od nás očakáva. Áno, kto je zamestnaný, z toho sa bezohľadne a tvrdo vysávajú všetky sily. Ráno pocit zhonu zase nedovolí myslieť na iné ako na robotu.

Prednedávnom Svätý Otec vyzýval okrem iných aj cirkevných hodnostárov, aby zvoľnili tempo, lebo prílišná aktivita „zatvrdzuje srdce“.

Sestra Lucia veľmi dobre vedela, čo hovorí. Spomalíť však nie je jednoduché. A predsa len modlitba môže pomôcť vyrobiť z chaosu poriadok a ten zase vyrobí čas. Kto to dokáže, pokojne kráča životom, zhon prechádza okolo neho, ale nie doňho. Kto by to nechcel?

Na tému času na modlitbu existuje mnoho poučných príhod a kto počúva, začuje aj návod. Napríklad takýto: *Oproti jednému kláštoru stál gazdovský dom. Mních cez okno kláštora videl každé ráno nasadať gazdu na voz, veselo šibnúť koníky a vracaf sa takmer vždy až potme s poslednou fúrou. Napriek tomu gazdovi nikdy nechýbala dobrá nálada, a tá občas mníchovi nedala spať. On trávil celé hodiny pohrúžený do modlitby, ale nálada bola len veľmi „obyčajná“.*

Tolko vysielal k Bohu otázku, ako je to možné, až sa dočkal. Jedno ráno dostal rozkaz: „Naber si plnú lyžicu vody a obíď s ňou celé mesto tak, aby sa ti z vody nevylialo“. Pre mnícha, zvyknutého sústrediť sa, to nebola ťažká úloha, ale celé mesto je celé mesto. Po niekoľkých hodinách sa vrátil s lyžičkou plnou vody, nevyliala sa mu ani kvapka. „Aj si sa pritom modlí?“ spýtal sa ho hlas. „A kedy?“ opýtal sa prekvapene, „veď som musel celý čas dávať pozor na vodu!“ „No vidíš. A gazda, skôr ako pošibe koníky, povie: Pane, stoj dnes celý deň pri mne. Ty si neurobil ani to.“

Kto pozorne čítal, počul, že nie proti dlhej modlitbe je príbeh zameraný, ale nabáda uponáhľaných ku krátkej odovzdávajúcej modlitbe. Na tú má čas každý.

-st-

„Existuje jeden argument, ktorým sa možno ohraďiť proti každej prefíkarnosti nevercov: Na smrteľnej posteli ešte nikto neoľutoval, že je kresťan.“

Sv. Tomáš Morus

Poznáme svoj kostol?

Na ľavom bočnom oltári sa nachádzajú sochy **sv. Petra a sv. Pavla**, ktorí zomreli mučeníckou smrťou za vlády cisára Nera v r. 67. Oboch pochovali na kresťanskom pohrebisku. V rokoch 253 – 260 za panovania cisára Valeriána boli vyvlastnené kresťanské cintoríny, preto kresťania zo strachu, aby ostatky sv. apoštolov pohania nezneuctili, dňa 29. 6. 258 ich tajne preniesli do katakomb sv. Šebastiána. Dátum 29. 6. nadobudol tak veľký význam, že kresťania postupne zabudli na deň umučenia apoštolov a začali svätiť výročný deň prenesenia ostatkov do katakomb na miesto zvané „platonía“.

S radosťou a povďačnosťou si pripomínáme, že Kristus svoju Cirkev postavil na skale, ktorú tak bedlivo vyhliadol, zdokonalil, obdaril najvyššou duchovnou hodnosťou a mocou. Táto skala vzdoruje všetkým protivenstvám, lebo Peter, žijúci vo svojich nástupcoch, je Kristovým zástupcom na zemi a viditeľnou hlavou Cirkvi.

Sv. Peter

„Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ /Mt 16,18/. Apoštol Peter bol synom Jonáša, rybára z Betsaidy Galilejskej a jeho pôvodné meno bolo Šimon. Býval v Kafarnaume, odkiaľ ho Pán Ježiš povolal spolu s bratom Ondrejom. Petrom ho nazval symbolicky, aby naznačil, akú úlohu bude mať v Cirkvi. Je to z latinského Petrus, z gréckeho Kéfas a znamená skala. Peter bol povahy otvorenej, až výbušnej, v prvej chvíli odvážnej, ale niekedy váhavej. To je vidieť i z toho, že trikrát zaprel Pána Ježiša, ale na Turíce Duch Svätý dokončil v apoštolovi vnútornú premenu, takže sám oznámil verejne Židom vzkriesenie Ježiša Krista a pokrstil prvých konvertitov.

Peter stál na čele učeníkov a prvej kresťanskej komunity v Jeruzaleme. Na veľkom jeruzalemskom zhromaždení v roku 48 mal s Jakubom zásluhu na tom, že pohania, obrátení na vieru, nemuseli dodržiavať Mojžišove zákony. Za prenasledovania, rozpútaného Herodesom Agrippom, odišiel Peter do Antiochie, neskôr do Ríma, kde viedol cirkevnú obec do svojej smrti v roku 67. Vo svojej pokore a láske k Ježišovi Kristovi si prijal, aby bol ukrižovaný dolu hlavou.

Sv. apoštol Peter je autorom dvoch katolíckych listov. V prvom, písanom z Ríma, povzbudzuje maloázijských kresťanov, aby zostali pevní vo viere a z druhého cítime, že je nablízku čas herézy – rozkolníctva, kacírstva.

Sv. Peter bol pochovaný na pohrebisku pri Via Triumphalis, ktorá sa tiahla po dĺžke dnešnej Baziliky sv. Petra. Pán Ježiš zveril Petrovi úlohu viesť Cirkev, a preto ho ustanovil za univerzálneho pastiera Božieho ľudu.

Atribúty: kľúč, ryba, kniha, obrátený kríž.

Sv. Peter je **patrónom** Cirkvi a pápežov.

Spracovala: M. Bušíková

JAZYKY LÁSKY

(Dokončenie z min čísla)

Rozlišuje sa týchto **päť jazykov lásky**:

- slová ocenenia a ubezpečenia
- pozornosť, ktorou prejavujeme svoju duševnú blízkosť
- prijímanie darov
- skutky služby
- fyzický kontakt

Každý človek má svoj jeden primárny jazyk lásky. To znamená, že sa cíti byť milovaný iba vtedy, keď dostáva signály od druhej osoby práve v tomto jemu zrozumiteľnom jazyku. Môžeme si to predstaviť tak, ako keby niekto Slovenke /ktorá rozumie iba po slovensky/ vyznával lásku v japonsky. Určite jeho úsilie minie cieľ. Teda aj my ak chceme, aby náš partner vedel, že ho máme radi, nemôžeme mu to dávať najavo „po našom“, ale „po jeho“.

Ak môj manžel/ka je človekom, ktorého **primárnym jazykom sú slová ocenenia a ubezpečenia** a odo mňa sa mu ocenenie nedostalo už dlhší čas, začne strádať a mať pocit prázdnoty, odvrhnutia a osamelosti. Bude si hľadať naplnenie svojich citových potrieb v niečom inom / v práci, zábave, kréme.../ alebo dokonca u niekoho iného. Keďže najväčšiu vinu za svoj stav bude pripisovať práve mne, nebude mi ochotný vychádzať v ústrety v ničom, o čo ho požiadam. Ale ak sa ja dozviem, že pre môjho manžela sú slová ocenenia veľmi dôležité (čomu som nemusela prikladať veľký význam) a ja ho často pochváľim za to, čo urobil, ubezpečím ho o tom, ako ho mám rada/rád a on/a sa bude konečne cítiť milovaný/á. Spokojný práve v tomto domove, ktorý so mnou vytvoril.

Ak primárnym jazykom môjho partnera bude ale pozornosť, zbytočne ja ho budem chváliť. Všetky pochvaly a ubezpečenia mu budú pripadať ako prázdne slová a nebude sa cítiť milovaný.

Ak primárnym jazykom niekoho je pozornosť, znamená to, že je preňho veľmi dôležité, aby si partner našiel čas / 10 – 15 minút denne / vypočul ho „otvorenými“ ušami. Aby svojmu partnerovi venoval tzv. sústredenú pozornosť, aby si našli činnosti, ktoré budú robiť spolu. Ten, kto si potrpí na pozornosť, potrebuje mať pocit duševnej blízkosti – zdieľania sa navzájom.

Primárnym jazykom niekoho iného môže byť prijímanie darov. Človek, ktorý rozumie takémuto jazyku, uverí, že ho partner má rád len vtedy, ak mu je prejavená láska cez jej zhmotnenie – cez dar. Dar je preňho symbolom lásky. Tak ako na začiatku je to zásnubný prsteň, neskôr sú to obrúčky, kytica... Dary nemusia byť drahé, ale mali by

byť výstižné. Niekedy to dokonca môže byť zmrzlina, pizza, prípadne vlastnoručne vyrobený predmet. Láska je vynachádzavá...

Ak však jazykom lásky nášho partnera sú skutky služby, darmo by sme ho ubezpečovali, aký je „super“, zbytočne budeme chcieť viesť s ním dialóg a načúvať mu, zbytočne ho budeme denne „bombardovať“ darčekmi, o našej láske ho nepresvedčíme. Presvedčíme ho len skutkami služby. Možno pochopí našu lásku k nemu, keď uvidí umytý riad, deti vyzdvihnuté zo škôlky, zryfovanú záhradu, povysávané a umyté auto, navarenú večeru... Bolo to už veľmi dávno, ešte keď som pracovala v predchádzajúcom zamestnaní. Spomínam si na rozvedeného pána Jozefa, šoféra na osobnom aute. Raz keď sme cestovali, prišiel do reči pán Rudolf, ktorý opustil svoju ženu. Pán Jozef poznamenal: „A takú ženu mal! Každé ráno mu urobila raňajky a zabalila desiatu.“ Moji dvaja kolegovia sa len uškrnuli. Očividne jazykom lásky pána Jozefa boli skutky služby. Keby týmto jazykom bola hovorila jeho žena, možno nemuselo prísť k rozvodu. Pánovi Jozefovi a mojim kolegom zrejme skutky služby nič nehovorili.

Pre niekoho je primárnym jazykom fyzický kontakt. Takíto ľudia sa cítia byť milovaní, keď ich chytíme za ruku, objímame, keď cítia našu fyzickú blízkosť... Keď takýto človek bol zranený neverou, veľmi ťažko – ak vôbec – bude vedieť takýto skutok odpustiť.

Ktorý z daných jazykov je primárnym jazykom lásky vášho manžela / manželky? Že to neviete? Spýtajte sa ho /jej/, ako si predstavuje ideálneho partnera/ku. Iste sa potom dozvieme, čo je preňho /pre ňu dôležité. A ktorý jazyk je ten váš? Už vám dlho vaša polovička neprejavila svoju lásku? Bolí to? Nevadí. Nájdite dostatok sily /tam Hore je jej na rozdávanie/ a začnite vy prvý /á hovorí jazykom lásky svojho partnera. Keď sa bude cítiť on milovaný, bude ústretovejší voči vám.

Veľa zranení je najmä z nedorozumení a neskôr veľa zlého z neopustenia si. Pán Ježiš nás upozorňuje na to, že blížnemu máme odpustiť, a to nie iba sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz. Je dobré, ak sa manželka usilujú najst cestu k sebe. Lebo niečo iné – lepšie, sotva nájdú. **Pamätajte aj na deti, ktoré sa modlia spolu s básnikom Milanom Rúfom:**

„Zachovaj nám ich obidvoch, veď dve ruky od Teba máme. Dve ruky stvoril deťom Boh: pre ocka jednu, druhú mame.“

Ing. Eva Rolincová

DETSKÁ RUBRIKA

Bože, daj našim deťom radosť a trvalý úžitok zo sily získanej v adventnom období. Ochráňuj ich pred každým zlom, buď ich milujúcim Otcom, priviň si ich k sebe, aby po ničom tak netúžili ako po tvojom láskavom náručí.

„SLÁVA BOHU NA VÝSOSTIACH A NA ZEMI POKOJ EUĐOM DOBREJ VÔLE.“

/ Lk 2, 14/

To sú slová, ktoré sa ako refrén nesú celým vianočným obdobím. Očakávanie Spasiteľa liturgicky vrcholí slávením vianočných tajomstiev, ale v našom živote je vrcholom prípravy naša každodenná snaha o to – byť lepší.

Nestačí poslúchať v advente preto, aby boli pod stromčekom darčeky, ale preto, aby rodičia cítili našu lásku k nim. Nestačí ísť do kostola a sedieť tam ako divák v divadle, ale počúvať ušami i srdcom, zapojiť sa do spevu i odpovedí a možno si všimnúť aj nejakú tú aktivitu navyše.

Neverím, že 4 otázky týkajúce sa adventu boli až také náročné, že sa nenašiel nikto, kto by zistil odpoveď. Odmeny zostali do budúcnosti, no verím, že čoskoro nájdú svojho majiteľa. Aj vaše nápady na činnosť sú v škatuliach vítané! Zostanú teda tam, kde sú.

Začiatok kalendárneho roka sa spája s predsavzatiami a prániami. Čo tak skúsiť prežívať dni s Ježišom – všetky, nielen nedeľu a deň, keď máte náboženskú výchovu v škole. Nech nám pomôže aj vylúštenie malej tajničky, ktorá v sebe nesie „dar“, ktorý rozdáva-

ním rastie, je určený všetkým a darovať ho môže každý. Zo 6 vyznačených písmen zlož slovo vyjadrujúce „dar“.

1. Meno Božej Matky.

2. Časť liturgického roka.

3. Meno apoštola, ktorý nechcel uveriť, že Ježiš vstal z mŕtvych.

4. Dávidov syn, ktorý sa vyznačoval múdrosťou.

5. Zachránil svoju rodinu pred potopou.

6. Žena, ktorá žila v raji.

7. Zvestoval Ježišovo narodenie.

8. Čo je naplnením Zákona podľa Evanjelia?

9. Pre Izraelitov „otec viery“, otec Izáka.

A na záver **modlitba**, ktorá je určená nielen na Vianoce, ale môže byť duchovným darom vás – detí, pre vašich rodičov každý deň. Je inšpirovaná básňou M. Rúfusa:

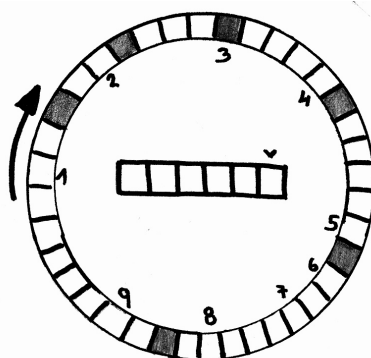
Ježiško, čo chceme aj tieto Vianoce?

Chlebička, a nech je zdravá naša mamička.

A ocko nech je vždy večer doma s nami z roboty,
nech prinesie nám úsmev lásky, dobrotu
a nech nám povie rozprávku a má vždy dobrú vôľu
a aby sme boli všetci každý večer spolu.

A naši rodičia nech si dajú pozor na seba, aby v láske žili,
Aby ani sebe, ani nám – deťom neublížili. Amen.

AKR.

KVAPKA pre „náštročných“

OTÁZKY, na ktoré treba poznať odpoveď, aby sme sa nedali „nachytať“.

Ak si mladý a „nenechávaš svoj mozog pred dverami“, ako znie názov jednej knihy, z ktorej si môžeš ďalej prečítať voľne spracovanú ukážku, ale ho používaš, občas máš v sebe určité otázky, na ktoré by si rád poznal odpoveď. Ak ti nestačí, že odpoveď momentálne nie je poruke, ale snažíš sa ju nájsť, určite ju nájdeš. Ale **ten mozog je pri tom naozaj dôležitý**, lebo ten tvoj je mladý a je schopný prijať toho veľmi veľa. Pozor, neskôr to tak ľahké nebude!

A teraz ukážka:

Otázka prvá: Keďže sa chcem ja sám slobodne rozhodovať, mám sa nechať viesť alebo hnať?

„Hej ty! Áno ty! Zdá sa, že sa priveľmi zabávaš. Konči!“

„A ty s tou videokazetou! Je to pre plnoletých? Daj to sem!“

„A koho to tu máme v tom tmavom rohu? Ah, Cindy a Róbert? No, to som si mohol myslieť. Tak toto sa už nebude opakovať! Aspoň kým som tu ja!“

Aj tebe sa zdá, že Boh zabíja každú radosť? Že je to policajt,

ktorý len na to striehne, kedy sa opovážime trochu pozabávať?

A diabla si predstavuješ ako toho, ktorý ti dopraje sa tešiť? Skupine turistov vo Svätej zemi raz sprievodca povedal, že v Palestíne pastier kráča pred ovečkami a ony idú za ním. Ledva to dopovedal, turisti videli, ako bola črieda oviec hnaná. Samozrejme ich zaujímalo, ako to vlastne je. Sprievodca sa dostal do pomykova a spýtal sa pastiera, prečo tie ovce ženie.

„Ja som mäsiar a nie pastier,“ odpovedal muž.

Diabla nezaujímá, či sa bavíš alebo nie, nenávidí ťa a chce len tvoj život.

Naopak Pán Ježiš povedal, že na to prišiel na svet, aby ľudia mali život a aby ho mali v hojnosti. /porov. Jn 10, 10/.

Kto z nás sa nechce nechať viesť, ale radšej hnať? Máš pocit slobody len preto, že pred sebou nikoho nevidíš a zdá sa ti, že kráčaš slobodne, kam chceš? Možno ťa práve ženú na bitúnok. Nenechávaj si mozog pred dverami!

Zdroj: J. McDowell a B. Hostetler,
Nenechávaj si mozog pred dverami
Spracovala: -st

Čriečky z detstva – 9. časť

Vianoce v našom detstve

„Vstávajte, pastieri, berte sa hor, aká to novina, dajte pozor!“

Zvuky tejto piesne nám v polnočnom čase ohlasovali slávnosť narodenia Pána. Teraz sa chcem vrátiť do čias nášho detstva a oživiť spomienky na slávenie príchodu Pána v našich rodinách a hlboké emocionálne zážitky najmä u detí.

V podvečer Vianoc hlas rohu oznamoval, že tá čakaná chvíľa prichádza. To vonku pri dverách bol obecný hlásnik aj slúžny. Otec ho pozval dnu. Tu vinšoval známym, doteraz zachovaný vinš: „Vinšujem vám tieto slávne sviatky, Krista Pána narodenie, aby Vám dal Pán Boh zdravie, šťastie, hojné božské požehnanie a po...“ Domáci odpovedali: „Pán Boh uslyš.“ Prehovorili dve-tri slová, poďakovali za prijatie, pripili si, prijali obdarovanie a s vnučkou sa poberali ďalej. Bola to dávna tradícia, na ktorú naši príbuzní a susedia čakali.

Potom už nasledovala štedrovečerná večera. Bol pripravený stromček so sviečkami a prskavkami. Mama prichádzala do izby so sitom, na ktorom bolo seno, cesnak, cibula, obľátky, orechy, jablká, figy na šnúročke, dakaj pomaranč. Zaklopala a vravela: „Otvorte.“ My sme odpovedali: „Čo nesiete?“ Na tretí raz bola odpoveď: „Hojné božské požehnanie.“ Otvorili sme dvere. Vstúpila mama s vinšom. Jeden z nás niesol vyleštený mosadzný svietnik

s horiacou sviečkou. Sadli sme si okolo stola. Dospelí si pripili. Postupne sme ochutnali obľátky s medom a cesnakom, orechy a ostatné ovocie. Potom boli pupáčky s makom, aj plnené lekvárom. Napokon bola vianočná hríbová kapustnica so sladkou smotanou a sušenou slivkou. Pred večerou mama pokropila prýtok svätenou vodou a to isté aj vonku. Pre kone, kravky, teliatka a prasatá boli pripravené z ostatkov cesta a zrna s cesnakom akoby sušené chlebičky rozdelené na počet zvierat. Do studne sme vhodili obľátku so zeleným petržlenom, orech a jablko. Po večeri bol ešte čerstvý čaj s koláčom. Tie sa piekli v peci a boli plnené makom, orechmi, tvarohom, lekvárom a aj inou plnkou. Ku koncu večere alebo po nej prišli pod oblok vinšovníčky s pesničkou: „Čas radosti, veselosti nastal...“

Potom bol čas na čítanie a rozhovory. Na polnočnú svätú omšu sme kráčali do susedných dedín. Vo vyziarenom a sviatocne vyzdobenom kostole bola slávnostná atmosféra. Znili krásne spevy o narodení Božieho Syna. V tom čase umocňoval vianočnú atmosféru takmer vždy zasnežený kraj a padajúci sneh. Chudobnejšie Vianoce urobili prvoradou oslavu zrodeného Spasiteľa. Neutláčalo ju do úzadia množstvo ligotavých ozdôb, jedla a darov. Pravá podstata Vianoc viac vynikla.

S vďakou spomíname dnes na tých, ktorí museli tvrdou prácou zabezpečovať naše živobytie. S modlitbou v predvečer Vianoc postojíme pri ich hrobách so zapálenou sviečkou.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

JANUÁR:

Všeobecný: Aby pastieri Cirkvi v našich časoch, ktoré sú nanešťastie poznamenané mnohými násilnosťami, neprestávali ľudom ukazovať cestu pokoja a porozumenia medzi národmi.

Misijný: Aby sa Cirkev v Afrike stávala autentickým svedkom Kristovho evanjelia a aby sa v každom národe usilovala o podporu zmierenia a mieru.

Úmysel KBS: Aby sme sa pod ochranou Panny Márie ustavične stávali lepšími a milšími Bohu.

FEBRUÁR:

Všeobecný: Aby sa plody zeme, ktoré Boh dáva pre všetkých ľudí, využívali múdro, spravodlivo a v duchu solidarity.

Misijný: Aby boj s chorobami a veľkými epidémiami v rozvojových krajinách prispel v duchu solidarity k čoraz štedrejšej spolupráci zo strany vlád všetkých národov.

Úmysel KBS: Aby si kresťanskí rodičia vyprosovali silu obetovať svoje dieťa pre zasvätený život Bohu.

VOYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne, okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku: v Radošine v pondelok a v utorok od 15,30 - 17,00 h. a v piatok od 8,00 - 9,00 h. a od 14,00 - 15,30 h., v Behynciach 15,30 - 17,00 h. a v Bzinciach vo štvrtok od 15,30 - 17,00 h.

ADORÁCIA

Každý prvý piatok v mesiaci, vo farskom kostole v Radošine, od 8,00 do 17,00 hod.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne /alebo telefonicky/.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. ostatných sviatostí, trvá dva roky.

Správy zo života farnosti

- Koncom novembra a v adventnom období sa po prvýkrát v našej farnosti pripravovala na koledovanie v Dobrej novine skupina koledníkov z radov detí navštevujúcich náboženskú výchovu i dospelých, ktorí sa rozhodli sprevádzať ich pri tejto akcii. Rozbiehanie akcie uľahčila spolupráca s dp. Havranom, návšteva pracovníkov zodpovedných za priebeh koledovania v okrese, nimi v kostole premietnutý pôsobivý film o koledovaní slovenských detí a živote detí v Afrike, ktorým je výnos Dobrej noviny určený a ich rady, keďže majú s akciou sedemročné skúsenosti.
- Niekoľko občanov zareagovalo na výzvu Arcibiskupskej katolíckej charity a prispelo trvanlivými potravinami na pomoc tým najbiednejším u nás. Svoje milodary odovzdali do miestnej charity.
- Deti navštevujúce náboženskú výchovu sa v adventnom období cvičili vo vykonávaní dobrých skutkov, sebazapieraní, účasti na bohoslužbách vo všedných dňoch, niektoré i rorátov a iných činnostiach vedúcich ku

zdokonaľovaniu sa v čase očakávania Ježiškovho narodenia.

- Modliť sa ruženec pred svätou omšou sa podujímajú deti každý týždeň jedenkrát.
- V celom adventnom období boli vo farnosti slúžené roráty. Neopakovateľná bola atmosféra skorých ranných svätých omší so spievaným Anjel Pána.
- 16. decembra 2006 sa skupina 39 detí a 9 dospelých z farnosti zúčastnila na vysielacej svätej omši v Tmave. Na nej otec biskup Orosch slávnostne vyslal koledníkov Dobrej noviny z celej arcidiecézy prinášať dobrú zvesť do rodín a pritom myslieť na deti v Afrike, ktoré zápasia vo svojom živote o holé prežitie. Koledníci priniesli pre africké deti malý darček – školskú potrebu. Pred sv. omšou sa zúčastnili na stretnutí koledníkov s prehliadkou koledníckych kostýmov, rozprávaním dobrovoľníka Robka o zážitkoch z Afriky, zaspievali si pieseň v swahilčine a zatancovali si africké tance.

Spolok sv. Vincenta informuje

V súčasnosti spolok poskytuje tieto služby:

- požičiavanie barlí
- návštevy chorých
- ošetrovateľská činnosť – napr. prechodne ťažký stav po príchode z nemocnice
- nosenie liekov a nákupov
- jednoduché masáže

Podľa potreby možno požiadať na nižšie uvedených tel. číslach aj o tieto služby:

- robenie spoločnosti v čase nutnej neprítomnosti domáceho opatrovateľa
- meranie krvného tlaku a hladiny cukru v krvi
- stráženie detí mladým matkám v čase nutnej návštevy lekára

Tel. čísla, na ktorých možno požiadať o poskytnutie alebo sprostredkovanie služieb: 0914 272 718, 5398 262, 5398 117, 0910 244 412, 5398 205, 5398 257, 0915 305 283

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

Január

1. Slávnosť Panny Márie Bohorodičky	SLÁVNOSŤ
6. Zjavenie Pána	SLÁVNOSŤ
7. Krst Krista Pána	Sviatok
25. Obrátenie sv. Pavla	Sviatok

Február

2. Obetovanie Pána	Sviatok
14. Sv. Cyrila, mnícha a sv. Metoda, bs., spolupatrónov Európy	Sviatok
21. POPOLCOVÁ STREDA	Deň pokánia
22. Katedra sv. Petra, apoštola	sviatok